

Volley Magazine

*Lise Van Hecke
Sam Deroo
Christophe Achten
Joel Banks
BK beach
Volley Opwijk*

De gebeurtenissen naast de weg zijn soms interessanter dan die erop. Zo worden we allemaal wel eens afgeleid tijdens het rijden, en dan is een ongeval snel gebeurd. Gelukkig is Ethias binnen de 30 minuten ter plaatse om u en uw familie veilig naar huis te brengen en uw wagen bij een garage van uw keuze af te zetten. Deze service is gratis inbegrepen bij onze autoverzekering. Alweer een bewijs dat Ethias u het leven makkelijker maakt.

ethias
Doet wat moet

**Vergelijk uw huidige autoverzekering met die van Ethias.
Bel gratis naar 0800 25 777 of surf naar ethias.be.**

Volley Magazine

Nummer 1, september 2013

Inhoud

*Sam Deroo wil op het EK in de kwartfinales
geraken*2

*Red Dragons naar het EK in
Denemarken*.....6

*Lise Van Hecke beseft dat ze nog altijd
beter kan worden*.....8

*Yellow Tigers naar het EK in
Zwitserland*.....11

*Christophe Achten is de nieuwe trainer
van de meisjesploeg 'Topsportschool' in
Liga B*.....12

*Brit Joel Banks, opvolger van Steven
Vanmedegael*.....13

*Drie op een rij voor Coucke en Van Walle,
eerste titel voor Callens en Catry*.....15

Worldwide.....18

Zogezegd.....21

Club in de Kijker: Volley Opwijk.....22

Rik Luyten.....24

Cover:
Lise Van Hecke (Bart Vandenbroucke)

Voorwoord

Ambitie

Welkom aan onze 37.965 lezers!

Vanaf deze maand vinden jullie inderdaad het volledige Volleymagazine in digitale vorm op jullie computer. Wij hopen dat jullie dit tof vinden en mochten jullie suggesties hebben om over mogelijke onderwerpen iets meer te zien verschijnen, laat het ons gerust weten.

Volleymagazine heeft steeds de bedoeling gehad haar lezers maandelijks te informeren over vele zaken in het volley, van dichtbij of van heel ver af, die je niet altijd terugvindt in de andere media. Uitgebreide reportages met onze topspelers en -speelsters, nieuws uit de federatie, de voorstelling van clubs uit jouw regio en hun werking, het wereldwijde volleynieuws, ludieke rubrieken over hetgeen er al eens gezegd wordt in en over het volley, hoe zou het zijn met de vedetten van vroeger, het Europese en landelijke clubnieuws anders bekeken. Wij hopen dat het jullie bevalt en kijken dan ook uit naar jullie reacties.

In dit nummer blikken we uiteraard vooruit naar de verwachtingen van onze nationale senioresploegen, die zich allebei plaatsten voor het EK. Dat zowel de mannen- als de vrouwenploeg aanwezig is op een EK, is alleen toplanden gegund. Wie hun resultaten bekeek in de voorbije European League-wedstrijden kijkt nu al nieuwsgierig uit naar hun prestaties op dat EK. De vrouwen van coach Gert Vande Broek plaatsten zich volgend jaar voor de prestigieuze Grand Prix tegen de beste landen van de wereld. De mannen van coach Dominique Baeyens wonnen liefst 14 matches op 14 en kroonden zich tot winnaars van de European League, editie 2013. Zij wachten nu af wanneer de FIVB beslist of ze hun sportieve kansen kunnen verdedigen om toegelaten te worden tot de World League in 2014. Want dat soort toernooien levert (uitzonderlijk) veel punten op om te stijgen op de wereldranglijst. En die is dan weer bepalend voor een gunstige loting op EK, WK of OS.

Met al die gegevens in het achterhoofd, vragen we ons af of onze beide vertegenwoordigers op het EK echt wel tevreden zijn als ze de tweede ronde halen? Is het niet de heimelijke ambitie om minstens de kwartfinales te bereiken – als poulewinnaar of als winnaar van een play-offwedstrijd – en dus bij de beste acht landen van Europa gerekend te worden. Want horen we daar niet stilaan thuis?

Volgen jullie het met ons op Sporza, Laola1.TV of Topvolley Belgium?

Marcel Coppens

“Het sportieve primeert nog steeds op het financiële”

Ondanks zijn 21 jaar kijkt Sam Deroo met heel veel realisme, maar ook met heel veel enthousiasme op naar zijn toch wel veelbelovende leventje als een profvolleyer. In Italië zijn ze intussen overtuigd van zijn uitzonderlijk talent en hij werd er vorig seizoen uitgeroepen tot meest beloftevolle jongere. Hij tekende bij Modena dan ook een contract voor nog twee seizoenen, hoewel hij begin vorig seizoen een fikse rel had met de clubleiding. Maar Sam had het gelijk aan zijn kant en daarna waardeerden ze er zijn mondigheid. Sam Deroo is ook één van de sterkhouders van de nationale ploeg en zijn ambities met de Red Dragons op het komende EK in Denemarken liegen er dan ook niet om. “Met deze ploeg kunnen we de kwartfinales halen en de Italianen doen twijfelen,” vindt hij. Kortom: een boeiende kerel met een aantal duidelijke ideeën. Lees maar.

Zoals het wel meer gebeurt bij jongeren uit het Waasland, startte de volleycarrière van Sam bij PNV Waasland, waar ze al snel overtuigd waren van zijn talent.

Sam Deroo: “Ik denk dat de jeugdwerking bij die club tot de beste van het land behoorde. Onder leiding van o.a. Julien Van de Vyver en Kato Snauwaert was PNV zowat de ploeg met de meeste jeugdtitels in gans Oost-Vlaanderen, zowel bij de jongens

inhaalbeweging te maken. Ik heb toen veel te danken gehad aan Emile Rousseaux. Hij heeft altijd hard in mij geloofd en hij heeft een groot aandeel gehad in mijn ontwikkeling als speler. Maar ik heb wel afgezien. Het waren soms lange en zware dagen. Als ik 's avonds op mijn kamer kwam, was ik soms kapot. Een geluk dat ik ook een goede student ben, want er waren dagen dat ik te moe was om nog naar mijn boeken te grijpen. Maar

te verbeteren. Maar er is nooit iets overeengekomen, zelfs niet mondeling. Toen Roeselare echter met een voorstel op de proppen kwam, heb ik amper gearzeld. Ik kon me immers goed vinden in de manier van coachen van Dominique Baeyens. Het was de bedoeling dat ik in dat eerste jaar nog veel op de bank zou moeten blijven zitten, maar toen Matthijs Verhanneman zich in de eerste set tegen Averbode verwondde aan de elleboog, kwam ik in zijn plaats, ik speelde dadelijk een goede wedstrijd en ik werd er topscorer. Ik kwam toen net uit het EK juniors en ik vond dat ik eigenlijk die plaats wel verdiende. Ik trok me niks aan van het publiek en ik bleef de rest van het seizoen mijn plaats behouden in de ploeg.”

Toch eindigde dat seizoen nog in mineur...

“We begonnen nochtans aan een heel sterk parcours. We hadden het kampioenschap van de start tot aan de bekerzege tegen Maaseik gedomineerd, we hadden de tweede ronde gehaald van de Champions League en de beker was zowat het summum. We stonden 1-2 achter tegen Maaseik, de Limburgers kregen twee matchpunten in de tiebreak, maar toch haalden wij nog

“Ik ben nog altijd superblij dat ik de stap naar de Topvolleyschool gezet heb”

als bij de meisjes. Ik kreeg er een stevige basis mee op technisch vlak en al snel bleek ik tot de beteren in de club te behoren. Ze morden misschien wel even, maar ik heb de club in alle vriendschap verlaten. Voorzitter Juul De Maeyer is trouwens een schat van een mens, die ook wel inzag dat ik nog een grotere vooruitgang kon boeken.”

En dus kwam je als 15-jarige naar de Topvolleyschool...

“Ja. Fysiek lag ik onder bij de andere jongens, die er al één jaar Topvolleyschool hadden opzitten, want ik ben er dus pas het tweede jaar ingestapt. Ik heb het toen lange tijd heel moeilijk gehad om een grote

Emile gaf me dadelijk een belangrijke rol in zijn team en dat krikte mijn vertrouwen zeker op. Intensief trainen hoorde daar bij en hij leerde ons ook presteren onder zware stress. Ik heb daar dus met druk leren omgaan en ik ben nog altijd superblij dat ik de stap naar de Topvolleyschool gezet heb.”

Bij Maaseik zijn ze nog altijd een beetje boos dat je toen koos voor Roeselare...

“Ik besepte al gauw dat ik qua trainingsregime niet langer bij PNV Waasland kon blijven. Er was inderdaad interesse van Maaseik, waar ik ook wel kans had om me, via aangepaste trainingen, nog

de bekerwinst binnen. Dat was een schitterende ervaring. Nog altijd één van de hoogtepunten uit mijn carrière tot dusverre. Maar toen verloren we plots drie wedstrijden op één week tijd en onze bonus in de competitie smolt als sneeuw voor de zon. Ik ben nog altijd geen voorstander van het huidige play-off-systeem. Wie als eerste eindigt na de reguliere competitie, verdient een plaats in de finale. Of in een Final Four zoals in Italië. Ik zat op het einde van dat seizoen ook wel in een dipje. Ik had twee seizoenen geen moment rust gekend: in de zomer eerst weg met de nationale jeugd- en de juniorploegen, het jaar nadien met de nationale junior- en seniorenploegen. Heel de ploeg van Roeselare zat toen

ook voldoende zelfvertrouwen bezat om mijn plaats op te eisen. Alles bij

de opslagen en is het de kunst om de bal in de ploeg te houden. Je mag de

“De trainer waardeerde het dat ik me verdedigde op de aantijgingen van de club en sindsdien heb ik een supergoede relatie met hem”

mekaar heb ik daar een goed seizoen gekend. Ik heb er ook moeilijke momenten meegemaakt en daarmee heb ik dus ook leren omgaan.”

Wat vind je bij jezelf jouw sterke punten?

“Ik denk dat ik ‘cool’ kan blijven op de belangrijke momenten in een match en dat ik ook dan kan aanvoelen waar we moeten staan. Ik ben ook iemand die competitief ingesteld is.

bal dan minder perfect aanpakken, want de aanvallers zijn daar ook zo sterk dat ze dat kunnen rechtzetten. In België worden dan weer meer perfecte recepties verwacht, wordt er minder kracht gezet en krijg je meer te maken met tactische opslagen. Daar moet je ook leren mee omgaan en ik moet zeker trachten om de ballen nog preciezer aan te brengen.”

Dominique Baeyens vond dat je ook jouw opslag nog kon verbeteren...

“Ik heb daar al veel aan gewerkt. Maar ik geef toe dat na de vakantie de automatismen er een beetje uit waren en dat ik in de eerste oefenwedstrijden zeker nog niet mijn beste peil haalde. In die zin was het niet slecht dat we geen kwalificatiewedstrijden voor de World League moesten spelen en dat ik wat meer tijd kreeg om me met mijn studies bezig te houden. Al wil dat niet zeggen dat ik er niet meer op reken om ooit in de World League uit te komen. Wij moeten op een sportieve manier onze rechten kunnen afdwingen. Gebeurt dat niet, dan staat het CEV voor schut, want dan is de inzet van de European League weg.

En dat is toch wel een belastende competitie. Is er geen inzet meer, dan weet ik niet of ik nog wel meedoe, want dan kan ik beter wat rust inbouwen.”

in een dipje, zelfs Frank Depestele kon er ons toen niet uit halen.”

Het was ook helemaal niet voorzien dat je een gans seizoen in de basis zou staan. Matthijs moest indertijd bij Roeselare wel enkele jaren op de invallersbank plaatsnemen...

“Ik denk dat het bij mij toch een ander verhaal was dan bij Matthijs. Toen ik bij Roeselare kwam, bezat ik op dat moment wel een hoger basisniveau dan hij. We zaten met drie receptiehoekspelers. Kristof Hoho speelde ook sterk op de ‘flow’, op emotie, terwijl ik

Geef mij bij voorkeur wedstrijden met inzet. Ik ga liefst voor de punten.”

Waarom moet je nog werken?

“Ik wil nog meer de groep kunnen trekken en een echte leider worden op het terrein. Ik besef ook wel dat ik daar tijd voor nodig heb, want als ‘broekie’ word je niet zo snel aanvaard als een leider binnen een ervaren ploeg. Ook aan mijn receptie moet ik nog werken. En ik moet toegeven dat ik even last had om opnieuw over te schakelen van de Italiaanse competitie naar de Belgische nationale ploeg. In Italië heb je meer te maken met power in

Je combineert dus nog topsport met studies?

“Ik volg de studies voor Accountancy en Fiscaliteit aan de Universiteit van Kortrijk. Niet altijd even gemakkelijk, want tijdens de reizen voor de European League zat ik dikwijls met de studieboeken op mijn benen. Ik moest in augustus en september immers nog enkele examens afleggen, maar tot hiertoe was ik steeds in

alles geslaagd. Ik zit halverwege die studierichting. Binnen drie, vier jaar zou ik daarin mijn diploma moeten halen.” **Je hebt intussen ook een geslaagd jaar bij Modena in Italië achter de rug, hoewel je daar niet optimaal aan het seizoen kon beginnen wegens enkelproblemen.**

“Ik heb het daar in het begin heel moeilijk gehad. Mijn enkel stak in een zak, ik sprak de taal niet en de kine werd soms boos omdat ik volgens hem de verkeerde dingen deed. Na één maand krijgen de spelers van de club een evaluatie mee. Die was voor mij ronduit negatief: ik kreeg het verwijt dat ik niet goed genoeg mijn best deed om Italiaans te leren en dat ik niet genoeg mijn best deed in de revalidatie, terwijl ik twee weken later al kon meetrainen. Ik was het dan ook helemaal niet eens met de inhoud van die brief en – met een ei in de broek – ben ik dan naar de trainer gestapt. Ik vond immers dat ik op beide gebieden superhard mijn best gedaan had en erg goed geëvolueerd was. De trainer heeft het dan gewaardeerd dat ik antwoordde op die beschuldigingen en sindsdien hebben we een supergoede relatie met mekaar. Ik heb al enorm veel van hem geleerd. Hij is gewoon één van de beste trainers die ik ooit had.”

Ook in de competitie ging het steeds beter met Modena.

“Ja, achteraf gezien werd het – ook sinds mijn deelname in de ploeg – een sprookje. Aanvankelijk draaide het niet goed en na drie, vier thuiswedstrijden werden we door het eigen publiek uitgefloten. Pijnlijke momenten en in Italië is het dan dadelijk crisis. Maar toen gingen we plots winnen

bij Macerata, thuis wonnen we van Cuneo, we plaatsten ons voor de Final Four van de Italiaanse beker nadat ik zelf een beslissende bal kon slaan. Daarin verloren we in de halve finale van Macerata, maar we hadden ons blazen opgefleurd bij de supporters. Tussen haakjes: in die Final Four werd ook voor het eerst met een videocontrole gewerkt zoals in het tennis. In de play-offs verloren we twee keer nipt met 3-2 van Cuneo, dat toch de finale van de Champions League gehaald had. Dat is het niveau waarop daar gespeeld wordt.”

Je blijft dus nog twee jaar langer bij Modena. Wat zijn de ambities van de club voor de komende competitie?

“In juni heb ik inderdaad voor twee jaar bijgetekend. Dat is wat ik wou. Sportief gezien is het daar best in orde. Je moet je er alleen maar met volley bezig houden en het is dan ook een droom om daar te spelen. Ik kon meer verdienen in Polen, maar in Modena zit ik in een goed project, ik voel me daar goed. En ik

Macerata, maar in zijn plaats kwam Kampa, de setter van de Duitse ploeg. Voor de rest blijft de ploeg nagenoeg dezelfde. Het middenblok blijft wellicht ons zwakste punt, maar je mag in Italië nu éénmaal niet meer dan vier buitenlanders opstellen en we hebben nog Krumins (Letland), Quesque (Frankrijk), Sket (Slovenië) en Kovacevic (Kroatië). Zodus... Bij Modena vonden ze ons vorig seizoen al beter dan verwacht. De club heeft – in tegenstelling tot wereldkampioen Trentino – geen financiële problemen. Ze hebben goed gereageerd op de crisis en de situatie is er nu gezond.”

Nog grote verschillen tussen de Italiaanse en de Belgische competitie?

“Het gemiddeld aantal toeschouwers bedraagt er 3500. Bij topmatches zit de zaal bomvol. Een ander verschil is, dat je je daar moet opladen voor elke match. Alle matches zijn er moeilijk. In de Belgische competitie waren er wedstrijden bij die we met 3-0 wonnen met al onze invallers op het terrein. Dat is hier onmogelijk. Maar daardoor leer je ook veel meer. Je krijgt meer inzicht in het spel, je bent gedwongen om ook technisch te verbeteren en je moet meer variatie in het spel trachten te brengen. Je leert er wanneer je bepaalde zaken moet toepassen op moeilijke momenten in een match. In België moet je er staan in vijf wedstrijden per seizoen en in de Champions League, in Italië moet je er elke match staan.”

Maar jullie doen wel niet mee in de Europese bekercompetities...

“We hadden kunnen meedoen aan de Challenge Cup, maar de club heeft zich niet ingeschreven. Als je ziet dat clubs als Piacenza en Latina gemakkelijk doorstoten naar de

“Het zal nog een tijdje duren vooraleer het financiële zal primeren op het sportieve”

denk dat het nog wel een tijdje zal duren vooraleer het financiële zal primeren op het sportieve. Je moet gewoon doen waar je goed in bent.

In het nieuwe seizoen is de Final Four halen in de competitie de doelstelling. Onze opposite vertrok naar Turkije, maar de club trok met de Pool Bartman een andere topper aan. Onze spelverdeler ging naar

Europese finales, maar dat ze daar een pak vermoeiende reizen van drie dagen moesten op de koop nemen, dan vinden de meeste clubs dat niet interessant. Drie dagen reizen om in een ‘boerengat’ met 0-3 te gaan winnen, vinden ze bij de meeste clubs niet de moeite. Voor de meeste supporters en clubbestuurders is de Italiaanse competitie veel belangrijker dan een Champions League-wedstrijd.

RED DRAGONS
MEN • VOLLEYBALL • NATIONAL TEAM

In een volledige week kan je ook voortreffelijk aan jouw fysiek werken.”

Ben je intussen in Modena een BV (bekende volleyer) ?

“Dat valt nog best mee. Ik word er stilaan wel herkend, maar ik ben blij dat ik volleyer ben en geen voetballer. Mij laten ze gerust als we gaan eten.”

Had jij in Roeselare geen kookcursus gevolgd zoals een aantal van jouw ex-ploegmaats?

“Ik weet het. Ik was toen zeker mee geweest, mocht ik op hetzelfde moment niet ingeschreven hebben om Italiaanse lessen te volgen. En gelukkig kan mijn vriendin Hanne Van de Voorde – neen, geen familie van collega-international Simon Van de Voorde – heel goed koken. Maar we kennen intussen ook wel enkele leuke adresjes om te gaan eten, want de cultuur is in Italië op dat gebied ook enigszins verschillend. We trainen meestal redelijk laat, zodat gaan eten om 21 uur niet uitzonderlijk is. Overdag hebben we dikwijls veel tijd, waarin geen andere activiteiten gepland zijn, tenzij eens een uitstapje met de ploegmaats. Hanne studeert trouwens ook nog op afstand: onderwijzeres LO/biologie en event-manager. Misschien kan ze dan in Italië wel werk vinden,

“Drie dagen reizen om in een ‘boerengat’ met 0-3 te winnen, vinden ze niet interessant”

want zij had het ook wel even moeilijk met de overstap, maar we hebben uiteindelijk uitstekend onze plan getrokken. Zij speelde ook volley op lager niveau, maar als ‘buitenlandse’ mag ze dan weer niet spelen in een lagere Italiaanse afdeling.”

Intussen nadert het EK. Zijn jullie er klaar voor?

“Ik denk dat je niet te veel belang moet hechten aan onze eerste oefenwedstrijden, want sommigen hadden gedurende drie maanden niet meer gevolleybald. Intussen denk ik dat we stilaan opnieuw aan ons beste niveau toe zijn. Ik vind dan ook dat we in Denemarken gewoon niet tevreden mogen zijn als we de tweede ronde niet halen. We spelen er de derde match tegen Italië op een moment dat we allebei al zeker kunnen zijn van de tweede ronde. Ik denk dat we in die match mogelijkheden hebben om te winnen van Italië. Waarom niet? Twee jaar geleden in Oostenrijk

was het verschil niet zo groot. Als we ze kunnen doen twifelen, zie ik wel kansen voor ons om met een 3 op 3 meteen rechtstreeks door te stoten naar de kwartfinales. Anders moeten we mikken op de tweede plaats in onze poule met vermoedelijk Finland of Nederland als tegenstanders. Tegen beide ploegen zijn onze kansen fifty-fifty. Geraken we in de kwartfinale dan treffen we sowieso een topploeg. Maar vanaf dan kunnen we ook bevrijd spelen. Stunten zou dan supermooi zijn, al

moeten we vooraf niet te veel dromen en moeten we onszelf niet te veel pushen om goed te presteren. Door goed te presteren op het EK kunnen we wél vriend en vijand verbazen en ze tonen dat we wel degelijk een kans moeten krijgen om aan de World League deel te nemen. Want daarin zijn zo veel punten te verdienen om ooit een kans te maken voor het WK of voor de Olympische Spelen, dat we daar gewoon moeten bij zijn.”

Zie je de belangstelling voor het volley in ons land groeien?

“Absoluut. Voor de beslissende kwalificatiematch in Kortrijk was er voor het eerst meer vraag naar tickets dan aanbod. Zelfs zonder de aanwezigheid van de BV's zou de zaal vol gezeten hebben, al was hun aanwezigheid natuurlijk mooi meegenomen als propagandastunt. Je merkt ook aan de belangstelling voor het hockey hoe snel het plots kan gaan. Goede resultaten halen, in

Dominique Baeyens: “Sam is een allround speler”

Uiteraard heeft Dominique Baeyens lovende woorden over de jongeman die hij bij Roeselare introduceerde en die intussen één van zijn wapens in de nationale ploeg geworden is. “Sam is puur technisch een allround speler met grote fysieke mogelijkheden, met gestalte, met kracht en de combinatie met zijn mentale ingesteldheid maakt van hem een topspeler. Hij heeft een soort ‘cool’ over zich: hij is echt moeilijk uit zijn lood te slaan en kent geen negatieve stress. Zelfs tijdens zijn eerste jaar bij Roeselare heeft hij mij al verbaasd, vooral op heel spannende momenten. En intussen heeft hij nog meer ervaring gekregen. Natuurlijk kan hij ook nog veel progressie maken. Op gebied van opslag en van receptie bijvoorbeeld. Ik ben fier dat we hem in de ploeg hebben, want Sam is verstandig en realistisch genoeg om te beseffen wat hij kan en niet kan. In zijn jaartje activiteit in de Italiaanse A1 heeft hij zo veel geleerd, dat dit een meerwaarde voor onze ploeg betekende. Op heel korte tijd heeft hij heel wat gewonnen aan maturiteit!”
(mc)

eigen land organiseren en plots zitten er 8000 supporters in de tribune. Dat kan een voorbeeld zijn, want volleyers zijn intussen meestal profs. Onze resultaten zouden moeten resulteren in meer geld en in meer privé-sponsors, hoewel ik het reclamespotje van b.v. Fintro bij het hockey gewoon ‘dégoutant’ vond en getuigen van weinig respect voor andere sportmensen. Maar we zitten op de positieve weg met de ‘Red Dragons’.”

Je bent nog ‘maar’ 21 en toch heb je al toffe ervaringen beleefd in het volley. Een top-3?

“Ik werd nog wel geen kampioen van België, hé! Maar er waren inderdaad mooie ervaringen zoals het WK in Indië, de gewonnen bekerfinale met Roeselare, de eerste Champions League-campagne, die voor mij een openbaring betekende. En als je dan in Italië een trofee krijgt van de coaches en de aanvoerders als beste jongere in de A1, dan is dat toch ook even genieten.”

Hoe zie je jouw toekomst als volleyspeler?

“Ik hoop nog een tiental, vijftiental jaren te kunnen blijven spelen. Waar? Dat weet ik nog niet, al zie ik mezelf nog geen tien jaar bij dezelfde ploeg spelen. Ik heb graag nieuwe uitdagingen nodig om goed te kunnen presteren. Ik hoop dat het een positief en sportief goed verhaal wordt, waarin ik niet alleen ga spelen om veel geld te winnen. Ik moet me ook nog steeds kunnen amuseren.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Dominique Baeyens: “Wij kregen een goede loting”

Op 18 september vertrekken de Red Dragons – de incognitonaam voor de nationale mannenploeg – zelfverzekerd naar het EK in Denemarken. Voor coach Dominique Baeyens is het halen van de tweede ronde gewoon een ‘must’. Thuisland Denemarken lijkt daar de dupe van te worden in de kwalificatiepoule in Odense, de stad waar Hans Christian Andersen zijn sprookjes schreef. Wordt het ook voor de Belgische mannenploeg de start van een nieuw sprookje?

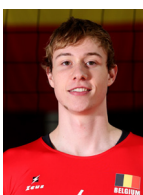
De Belgische selectie

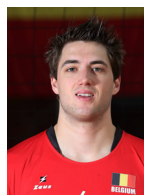
Bram Van Den Dries
Opposite
Beauvais (Fra)

Tim Verschueren
Spelverdeler
Lennik

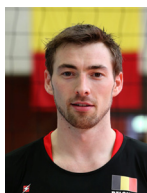
Sam Deroo
Receptie-hoek
Modena (Ita)

Pieter Coolman
Middenblokker
Roeselare

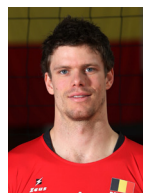
Frank Depestele (aanvoerder)
Spelverdeler
Fenerbahce (2013)

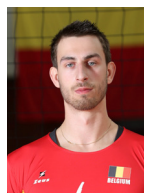
Stijn Dejonckheere
Libero
Roeselare

Kevin Klinkenberg
Receptie-hoek
Tours (Fra)

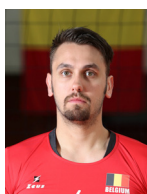
Pieter Verhees
Middenblokker
Latina (Ita)

Simon Van de Voorde
Middenblokker
Jastrzewski (Pol)

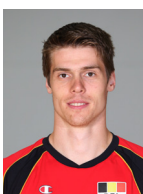
Matthijs Verhanneman
Receptie-hoek
Roeselare

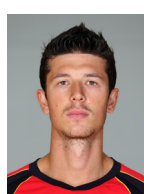
Hendrik Tuerlinckx
Opposite
Roeselare

Bert Derkoningen
Libero
Maaseik

Gert Van Walle
Opposite
Citta di Castello (Ita)

Gertjan Claes
Receptie-hoek
Roeselare

Tomas Rousseaux
Receptie-hoek
Roeselare

De Belgische bondscoach moest zijn voorbereiding naar het EK aanvankelijk wel wat aanpassen, toen bleek dat de FIVB – in tegenstelling tot vorige berichten – geen World League-kwalificatiewedstrijden organiseerde eind augustus.

“Ik kan niet ontkennen dat wij voor het EK een gunstige loting kenden. Wij zijn het dan ook aan onszelf verplicht om – na een geleidelijke opbouw in de voorbereidingsmatchen –minstens de tweede ronde te halen. Dat is gewoon een ‘must’. En wat er nadien komt, hangt van vele factoren en details af. Op welke plaats eindigen wij in onze groep? Worden we tweede of derde, dan zit er opnieuw een confrontatie met Nederland in en dan hebben we wellicht fifty-fifty kansen om ons verder te plaatsen. In die fase van het EK is één wedstrijd doorslaggevend.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Wedstrijdschema van de Red Dragons

- 20 tot 22 september (groepswedstrijden, laatste valt af):

Groep A (Odense): België tegen Wit-Rusland (20/09 om 17u30), tegen Denemarken (21/09 om 18u), tegen Italië (22/09 om 18u).

Groep B (Gdansk): Frankrijk, Sloveë, Polen, Turkije.

Groep C (Herning): Slovenië, Servië, Finland, Nederland.

Groep D (Gdynia): Rusland, Duitsland, Tsjechië, Bulgarije.

- 24/09: tweede ronde (verliezer valt af):

Aarhus: 2A tegen 3C en 3A – 2C

Gdansk: 2B tegen 3D en 3B – 2D

- 25/09: kwartfinales (verliezer valt af)

Aarhus: 1A tegen winnaar 2C/3A en 1C tegen winnaar 2A/3C

Gdansk: 1B tegen winnaar 3B/2D en 1D tegen winnaar 2B/3D

- 28/09 (Kopenhagen) Halve finales

winnaar 1A-2C/3A tegen winnaar 1B-3B/2D en winnaar 1C-2A/3C tegen winnaar 1D-2B/3D.

- 29/09 (Kopenhagen) : 15u derde plaats; 18u finale.

“Het goede gevoel na de European League leeft nog altijd bij de Yellow Tigers”

De Belgische nationale vrouwenploeg trekt met behoorlijk wat ambities naar het Europees Kampioenschap dat voor hen op 6 september in Zürich start. De Yellow Tigers hopen door te gaan op het elan van een uitstekende European League. Ook Lise Van Hecke hoopt dat België minstens de tweede ronde haalt. Daarna wordt het afwachten wie de tegenstander wordt in de achtste finale. “Met de sfeer in onze groep kunnen wij misschien wel voor een stunt zorgen,” hoopt de pas 21 jaar geworden Waaslandse heimelijk.

In de recente European League bewees ons nationaal vrouwenteam een belangrijke stap vooruit gezet te hebben. De investeringen van speelsters en begeleiding begonnen daar duidelijk hun vruchten af te werpen. Overwinningen tegen Europees kampioen Servië – zelfs al waren niet alle sterkste speelsters

Van Hecke: “Ik denk dat wij moeten onthouden wat wij in de European League gepresteerd hebben. Die prestaties moeten ons zelfvertrouwen geven. Ik weet wel dat die tweede plaats ervoor zorgt dat veel tegenstanders ons niet meer zullen onderschatten. Maar wij hebben bewezen dat wij

in Kortrijk de return met 3-0. Het is onze openingsmatch in Zürich, dus wij zullen direct klaar moeten zijn.”

“Wij startten de voorbereiding op het EK opnieuw met de voetjes op de grond”

van dat land aanwezig – en een paar zeges tegen vice-Europees kampioen Duitsland deden veel waarnemers in Europa verwonderd de ogen open gaan. Zilver in het finaleweekend was de bekroning van een prachtige campagne.

Lise Van Hecke was een van de Yellow Tigers die mee deze zilveren medaille in de wacht sleepte. In het begin van de European League had zij nog wat last van een blessure. Maar eens helemaal fit, bewees de altijd goed gehumeurde oppositiste haar waarde.

Hoe kijk jij aan tegen het komende EK?

bepaalde ploegen aankunnen. Ik verwacht dan ook dat wij door de eerste ronde zullen geraken.”

De eerste match tegen Frankrijk kan hiervoor een sleutelmatch worden?

“In onze poule zal Italië wellicht moeilijk te verslaan zijn. Die veelvoudige Europees kampioen kloppen, is niet echt realistisch. Zwitserland is een haalbare kaart. En Frankrijk kan dat in principe ook zijn. Maar wij doen er best aan onze zuiderburen niet te onderschatten. Vorig jaar wonnen wij het barrageduel om ons te kwalificeren tegen Frankrijk. Het werd daar toen 3-1 bij hen en wij wonnen

Als het lukt om de tweede ronde te halen, wat zijn dan de mogelijkheden?

“Dan volgt wellicht Servië, Bulgarije of Polen. Dus sowieso een Europees topland. Dat wordt zonder meer een zware match. Het is er ook één van alles of niets, want het is met rechtstreekse uitschakeling. Verliezen wij, dan moeten wij naar huis. Winnen wij, dan zitten wij in de kwartfinale. Maar ik denk dat wij ons best eerst concentreren op de opdracht tegen Frankrijk en niet te ver vooruit denken.”

Leeft het goed gevoel nog steeds in de groep na de European League?

“Dat is nog altijd aanwezig. Maar dat betekent niet dat wij zijn gaan zweven. Wij startten de voorbereiding op het EK weer met de voeten op de grond. Na drie weken rust waren de trainingen en oefenwedstrijden nodig om weer ons niveau te halen. Het was trouwens goed dat wij nog drie extra oefenmatches kregen

tegen Volero Zurich. Dergelijke wedstrijden zijn toch nuttig om nog meer stabiliteit in de ploeg te krijgen.”

Eén van jouw vroege hoogtepunten was de winst op het EK U19 in 2009 in Rotterdam, waar je ook verkozen werd tot beste speelster. Bracht dat succes niet wat druk op jouw jonge schouders met zich mee?

“Ik heb dat niet zo gevoeld. Als er al druk was, dan was dat positieve druk. Het was gewoon een bijzonder leuke ervaring. Wij hadden toen een heel toffe lichting

en een erg gemotiveerde groep en staf. Wij hebben daar toen niet alleen dankzij mij goud gehaald, maar dankzij alle “golden girls”.

Niet zo lang daarna liep je bij Kiendrecht een zware blessure op aan de kruisband van de knie. Dat was ongetwijfeld een lastige periode?

“Het gebeurde tijdens de kwartfinale van de Challenge Cup in de zaal van Beveren. Het was eigenlijk net voor wij met Kiendrecht met de Belgische beker en later de titelfinale prijzen konden pakken. Het was mentaal

een zware periode. Zeker omdat ik na de revalidatie nog lang heb moeten werken om weer mijn beste volleybalniveau te halen. Het heeft ongeveer een jaar geduurd eer ik weer op mijn vroegere niveau stond. Gelukkig ondervind ik nu geen hinder meer van die knie. Ik heb uit die periode wel geleerd dat je met hard werken kunt terugkomen. Als je zo iets meemaakt, kan je ook beter met tegenslagen of eens een minder goede match omgaan.”

Twee jaar geleden trok je naar Italië. Hoe viel daar de eerste kennismaking mee?

“Bij Urbino was het superleuk, met een toffe groep. Die ploeg was het jaar ervoor in de subtop geëindigd en was ambitieus. Ik tekende er een contract voor drie jaar, dat mij zou toelaten om geleidelijk aan te groeien. De verwachting was dat ik in het eerste jaar weinig zou spelen. Maar alles is wat versneld verlopen, omdat de eerste oppositie van het team lange tijd out was met een blessure. Zodat ik dadelijk bijna alle matches gespeeld heb.”

Vorig seizoen bleef je bij Urbino en werd je zelfs gelauwerd met enkele individuele prijzen!

“Ik werd inderdaad de beste scorerster in de reguliere competitie en ik ontving een prijs van de trainers en van de journalisten.”

Toch blijf je vrij bescheiden bij die erkenning?

“Ik besef het soms allemaal niet goed. Daarnaast zijn het leuke prijzen, maar ik weet ook dat ik nog veel te leren heb. Op mijn 21ste zijn deze prijzen zeker geen eindpunt. Ik sta eigenlijk nog maar aan het begin van een carrière. Volgend seizoen stap ik over naar de Italiaanse kampioen Piacenza. Dat wordt opnieuw een uitdaging om in een dergelijke

“Ik heb veel leren relativeren tijdens mijn lange revalidatieperiode”

ploeg mee te draaien. En een verdere stap in mijn ontwikkeling.”

Jouw beide ouders, vader Ludwig

en moeder Lieve Van de Velde – in haar tijd met Temse één van de betere aanvalsters in de Belgische competitie - hebben ongetwijfeld een belangrijke rol gespeeld in jouw ontwikkeling tot nu toe?

“Mijn ouders zijn inderdaad mijn grootste steun. Zij hebben allebei volleybal gespeeld en weten dus waar zij over praten. In België waren zij er altijd en ook in Italië komen zij regelmatig naar de wedstrijd kijken. Ik kan altijd op hen terugvallen. Het zijn ook de eersten die ik bel

“Bij de Italiaanse kampioenenploeg spelen, is een nieuwe uitdaging”

als ik ergens mee zit. Mijn vader heeft als kiné indertijd ook mijn blessure opgevolgd. Zij hebben ook steeds achter mijn keuzes gestaan. Veel verschilt hun steun niet van elkaar. Maar mijn moeder is wel eerder het zorgende type, terwijl mijn vader vooral met goede raad op volleybalgebied afkomt.”

Bij de verplaatsingen met de bus van het hotel naar de sporthal ben jij meestal aan het zingen of minstens naar muziek aan het luisteren. Helpt die muziek je om beter te presteren?

“Voor een stresserende match ontspant de muziek mij. En na een minder geslaagde match zet ik een leuk nummer op en dat helpt mij om weer vrolijk te worden. Toffe muziek is voor mij dus wel belangrijk, ja.”

De prima sfeer binnen de Yellow Tigers is vast en zeker één van jullie troeven?

“Wij komen allemaal heel goed overeen. En dit zowel op als naast het veld. Er zijn met deze groep nog nooit problemen geweest. Na een seizoen waarin iedereen zijn eigen weg is gegaan met zijn club, zijn wij altijd blij als wij elkaar terugzien bij het nationaal team. De eerste trainingdagen is het eigenlijk meer bijpraten met mekaar. Die sfeer is ook belangrijk als je de hele zomer met elkaar moet optrekken. Hopelijk helpt dit om op het EK te stunten.”

Tekst: Philippe Cryns

Foto's: Bart Vandenbroucke

Gert Vande Broek over Lise Van Hecke

“Zij heeft de beste humor van de ganse ploeg”

Wie kent Lise Van Hecke beter dan bondscoach Gert Vande Broek? Jarenlang was hij haar coach bij Asterix Kieldrecht en in 2009 nam hij haar als ‘youngster’ mee naar het EK in Polen, waar ze van een afscheid nemende Virginie De Carne nog heel veel leerde en waar ze zich tot een enthousiast supporter van haar ploeg ontpopte, ook als ze op de bank of in de tribune zat.

“Haar grote kracht schuilt natuurlijk in die zware schouder, van waaruit ze de aanval als haar sterkste wapen laat vertrekken. Ze is wel iemand die vertrouwen en matchritme nodig heeft, maar eens die punten aanwezig zijn, kan ze ook het niveau van de ploeg optrekken. Ze is ook meer dan 100% terug na haar zware knieblessure en een lange revalidatieperiode. Al zal ze ook op het EK moeten optornen tegen stevige concurrentie.

Maar Lise is niet alleen heel belangrijk op het veld, maar ook ernaast. Ze heeft gewoon de beste humor van de ganse ploeg en daarmee zorgt ze regelmatig voor een relaxerend gevoel binnen de groep.

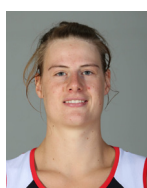
Zowel op als naast het terrein heeft ze een bepaalde koelte over zich, die typerend is voor haar en waardoor ze ook rustig kan blijven in moeilijke omstandigheden. Ook haar verblijf in Italië is zeker bevorderlijk geweest voor haar groeiende rijpheid op volleygebied.”

(mc)

Gert Vande Broek: "Tweede ronde halen is een must"

Tot hiertoe is bondscoach Gert Vande Broek tevreden over het gevolgde parcours van zijn 'Yellow Tigers'. "Wij kwalificeerden ons voor het EK. Dankzij onze uitstekende prestaties in de European League plaatsten we ons ook volgend jaar voor de Grand Prix, in een competitie met de betere landen uit de ganse wereld. Op het EK willen we minstens de tweede ronde halen. Dat is een 'must'," weet Gert. "Italië start in onze groep als torenhoog favoriet. Het is dus onze ambitie om als tweede te eindigen. Tegen Zwitserland hebben we in Kortrijk nog met duidelijke cijfers gewonnen en tegen Frankrijk kwalificeerden we ons, hoewel we de heenmatch met 3-1 verloren. Komen we als tweede of als derde in de tweede ronde, dan treffen we wel de derde of de tweede uit de 'reeks des doods' met Servië, Bulgarije, Tsjechië en Slovenië; of landen die meededen aan de Grand Prix. Conclusie: minstens de tweede ronde halen. En alles wat erbij komt, is meegenomen. Het zou mooi zijn, mochten we bij de beste tien van Europa horen. En dat we al kunnen uitkijken naar het EK 2015. Daar moeten we met deze groep naar mikken."

De Belgische selectie

Freya Aelbrecht
Middenblok
Cannes (Frankrijk)

Lise Van Hecke
Opposite
Piacenza (Italië)

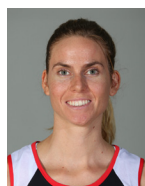
Frauke Dirickx
Spelverdeelster
Wroclaw (Polen)

Ilka Van de Vyver
Spelverdeelster
Cannes (Frankrijk)

Britt Ruyschaert
Libero
Kieldrecht

Els Vandesteene
Receptie-hoek
Nantes (Frankrijk)

Hélène Rousseaux
Opposite/receptie-hoek
Modena (Italië)

Lore Gillis
Opposite
Oudegem

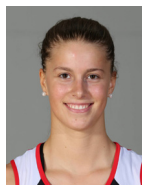
Valerie Courtois
Libero
Oudegem

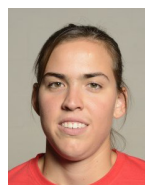
Nina Coolman
Receptie-hoek
Paris St.Cloud (Frankrijk)

Angie Bland
Middenblok
Nantes (Frankrijk)

Laura Heyrman
Middenblok
Modena (Italië)

Jasmien Biebauw
Spelverdeelster
Kieldrecht

Charlotte Leys (aanvoester)
Receptie-hoek
Sopot (Polen)

Hoe verloopt het EK vrouwen?

Van 6 tot 8 september: poulewedstrijden in Duitsland en Zwitserland

- Groep A (Halle): Duitsland, Spanje, Nederland, Turkije.
- Groep B (Zürich): België tegen Frankrijk (vrijdag 20u30), Zwitserland (zaterdag 18u), Italië (zondag (18u)).
- Groep C (Dresden): Azerbeidjan, Kroatië, Wit-Rusland, Rusland.
- Groep D (Schwerin): Servië, Bulgarije, Tsjechië, Polen.

10 september: in Halle: 2A-3C en 2C-3A; in Zürich: 2B-3D en 2D-3B.

11 september: in Halle: 1A – winnaar 2C-3A; 1C – winnaar 2A-3C

In Zürich: 1B – winnaar 2D-3B; 1D – winnaar 2B-3D

13 september (Berlijn): winnaar 1A – 2C-3A tegen winnaar 1C – 2A-3C

winnaar 1B – 2D-3B tegen winnaar 1D – 2B-3D

14 september (Berlijn): 17u om derde plaats; 20u finale.

“Ik ga me helemaal smijten”

Naast de Brit Joel Banks is ook Christophe Achten een nieuw gezicht als versbakken trainer aan de Volleybalschool van Vilvoorde. De 35-jarige Limburger, geboren in Maaseik en opgegroeid in het landelijke Ophoven, is bovendien ook de assistent van headcoach Dominique Baeyens bij de Belgische nationale mannenploeg. Zo beleeft Christophe drukke tijden. Hij is sinds 14 augustus II. een jaar getrouwd met Stephanie Van Bree, bekend van het Belgische beachvolleybal en Asterix Kieldrecht. “Stephanie werd met Karolien Verstrepen in Knokke dit seizoen Belgisch vice-kampioen. We wonen in Mol. We hadden beiden zo’n overvolle kalender dat we onze huwelijksverjaardag nog niet hebben kunnen vieren. Maar we hebben afgesproken dat we dat zeker nog zullen doen”, lacht Christophe.

Naar Menorca

Achten startte als kleine gabber bij VC Ophoven en leerde daarna de kneepjes van het vak bij de scholieren van Noliko Maaseik. Hij behaalde een diploma Lichamelijke Opvoeding aan de Provinciale Hogeschool Limburg PHL in Hasselt. Als jonge gast speelde hij met nieuwe collega Joel Banks – een kronkel van het lot - een jaar samen met Volharding Warsco Units Eisden, toen nog in eredivisie. “Ik was spelverdeler en later ook libero. Het ging dan verder naar Kivola Riemst, Schuvoc Halen (eerste jaar eredivisie en play-offs gehaald onder coach Neke Vanoppen), Racing Genk, Avoc Achel en Amigos Zoersel. Ik zou dan naar Waremmе transfereren, maar ik ben dan met Stephanie naar het Spaanse Menorca overgestapt. Een echte ‘top’ ervaring. We deden alle verplaatsingen met het vliegtuig.”

Assistent van Baeyens

Christophe Achten maakte de cirkel zo goed als rond en beëindigde zo zijn spelerscarrière in 2010 bij Volharding Warsco Units Eisden, waar hij vervolgens nog training gaf aan het B-team. “Ik heb voorts een tijdje in het onderwijs gestaan, o.a. samen met volleyballers Mathieu Bollen en Jan Coenen in Genk, in combinatie met de job van assistent-coach bij Asterix Kieldrecht en de Belgische nationale vrouwenploeg. De laatste twee seizoenen was ik dan aan de

slag als assistent van de Nederlandse headcoach Marko Klok bij ereklasser Asse-Lennik. Dat waren twee fijne jaren. Maar dat hoofdstuk is met de aanwerving door Asse-Lennik van youngster Johan Devoghel en Geert Walravens dus finaal afgesloten. Te meer ook, omdat er een vacature open stond bij de nationale mannenploeg: Kris Tanghe - trainer van Precura Antwerpen - en Jan De Brandt hadden elk zo hun redenen om niet toe te happen. Tot mijn eigen verbazing kwamen we snel tot een akkoord. Ik ben zelfs vanuit Parijs, waar ik op reis was met mijn echtgenote, rechtstreeks naar Kortrijk gereden om de overeenkomst bij de mannenploeg te tekenen. Het klikte meteen met headcoach Dominique Baeyens."

In Liga B

Aan de Topsportschool van Vilvoorde zal Achten full time de oudste lichting meisjes trainen. "Loes Torfs

Nationale ploeg

is bij Topvolley Belgium vertrokken, zo was er een plaats vrij", zegt Achten. "Loes heeft voor een andere sportieve toekomst gekozen: ze wordt scout bij ereklasser Puurs en headcoach Claudio Gewehr." Tot na het EK 2013 in september - Christophe droomt voor Belgium van minstens een stek in de kwartfinales en dus de top acht in Denemarken - neemt Julien Van de Vyver de taken nog waar op de Topsportschool. Die groep zal ook clubcompetitie spelen in de Liga B. Zo worden het heel drukke tijden voor het echtpaar

Achten-Van Bree. "Ja, dat het druk is, dat mag je wel zeggen. Ik ga aan de slag in het Eurovolleycenter EVC in Vilvoorde, mijn vrouw heeft een job bij de stad Tongeren. (lacht) We gaan onze agenda's goed op elkaar moeten afstemmen. En we moeten zeker ook een beetje tijd overhouden voor onze geadopteerde Duitse dog Pluto. Aan gezinsuitbreiding denken we even nog niet." Voor Christophe Achten is de Topsportschool een nieuwe uitdaging, in samenwerking met collega's Julien Van de Vyver, Fien Callens, Maarten Deroey, Joel Banks en Filip Van der Bracht. "Een heel mooi trainerscollectief, jazeker. Het uitgangspunt is dat we elke speler en speelster beter trachten te maken. Ja, ik ga me helemaal smijten, met de volle inzet en overtuiging."

Tekst: CL Leo PEETERS

Foto: Bart Vandenbroucke

Brit Joel Banks, opvolger van Steven Vanmedegael als trainer aan de volleybalschool

"Kwaliteit leveren, is mijn handelsmerk"

Wie en wat brachten de Brit Joel Banks (38) naar België en naar de Volleybalschool in Vilvoorde? Het antwoord is niet ver te zoeken: de liefde voor de sport en de liefde voor een vrouw. De man werd geboren in Portsmouth, een kuststad in het zuiden van Engeland. "Ja, de stad is heel bekend van de zeilsport, de visserij en de strijdkrachten van de NAVO." Hij behaalde een bachelor in de wetenschappen aan de Hallam universiteit van Sheffield.

Op zijn dertiende leerde Joel volleybal spelen op de Purbrook School in Portsmouth. Drie jaar later werd hij gescout door het toenmalige Engelse topteam London Malory. "Zo koos ik voor een fulltime combinatie van sport en studie. De Britse nationale ploeg jeugd trainde in het nationale centrum 'The English Institute of Sport' in Sheffield. Daar heb ik ook drie jaar gespeeld voor VC Sheffield. In 1998 studeerde ik af en ben ik naar België gekomen." Zijn Belgische carrière begon voor Joel Banks bij Sparvoc Lanaken. "Sparvoc was mijn eerste professionele team. Daar ontmoette ik mijn latere vrouw Carlien. Zij was een pas afgestudeerde 'Master Germaanse Talen' en gaf in opdracht van de club lessen Nederlands aan de buitenlandse spelers. En ja, van het een kwam het ander. Carlien heeft nog les gegeven aan volwassenen, ze is ook een eigen bedrijf gestart dat zich via internet bezighoudt met copywriting en vertaalwerk over de hele wereld." Ondertussen kregen Joel en Carlien twee kinderen. "Onze zoon Cohen is negen jaar oud, onze dochter Skylar zeven. "Twee fantastische kids. Heel interessant is ook dat ze zijn opgevoed in het Engels en het Nederlands. Cohen heeft al van volleybal geproefd bij het Nederlandse Orion Doetinchem waar ik een tijd trainer was. Hij houdt echter het meest van snowboarden. Skylar wil een keuze maken tussen volleybal en atletiek. Daar is ze nog niet helemaal uit."

Harry Brokking

Joel zelf heeft wel een beslissende stap gezet in zijn leven. "Na Sparvoc Lanaken was ik actief bij Maldegem, Eisden, Sint-Truiden, Kortesssem en Tienen. Ik zou vervolgens de overstap

Harry Brokking en Joel Banks

maken naar Kivola Riemst, maar ik werd in 2007 door de Britse bond gevraagd als assistent-coach van de nationale ploeg 'Great Britain'. Ik werd zo halftijds geëngageerd als assistent-coach van headcoach Harry Brokking - de Nederlander is momenteel aan de slag in Tunesië nvdr. - voor de Olympische Spelen in Londen. Vijf jaar hebben we keihard gewerkt en een goede ploeg uit de grond gestampt. Uiteraard zijn de O.S. een geweldige ervaring geworden in eigen land, in combinatie bovendien met mijn trainerschap bij de Nederlandse topclub Langhenkel Volley Orion Doetinchem."

Beal en Kiraly

Na Londen 2012 werkte Joel Banks nog de EK-kwalificatie af en kon hij aan de slag als directeur van de Leaf Elite Athlete Academy in Bournemouth. "Deze academie biedt sport en studie aan voor de leeftijdsgroep van veertien- tot negentienjarigen. Lang heb ik die job niet gedaan, omdat er dat aanbod is gekomen van de

VVB. Op 19 augustus ben ik Steven Vanmedegaal (assistent geworden in Roeselare) als headcoach opgevolgd bij de jeugd jongens. Het gaat om de oudste groep, geboren in 1995-1996. Ik werk samen met Filip van der Bracht. Onze taak is de ontwikkeling van het voorradige jonge talent: technisch, tactisch en fysiek. Omdat er geen magische formule bestaat, betekent dat vooral hard werken, als enige weg naar succes. Mijn grote voorbeelden zijn Doug Beal en Karch Kiraly: dat zijn heel inspirerende pure winnaartypes." Joel Banks houdt als Brit van 'tea, fish and chips', ook van cricket en Yorkshire puddings. Een vleugje Britse humor - Little Britain en Franky Boyle - is ook welgekomen. "Ik vind het een hele eer dat ik aan de slag kan in de Volleybalschool. De VVB heeft op die manier al veel talent gekweekt. Ik wil die lijn consequent doortrekken. Met veel enthousiasme en nog veel meer energie. Kwaliteit leveren, is mijn handelsmerk."

Tekst: CL Leo PEETERS

Zij steunen topvolley in België

‘Plan klopt elke keer’

Ward Coucke mag zich intussen met recht Mister Belgian Beach noemen. De West-Vlaming haalde met Tom Van Walle een derde titel op rij binnen, zijn achtste in totaal. In het vrouwentoernooi verbaasde het enthousiaste team Callens/Catry met hun allereerste goud op het Belgisch kampioenschap.

Het strand van Knokke-Heist was gedurende drie dagen traditioneel het toneel voor de finales van de Belgian Beach Tour. Tijdens de voorrondes lieten de favorieten geen steken vallen, zodat de affiche op zondag grotendeels gevuld was met de verwachte namen.

Eerste overwinning meteen titel

Bij de vrouwen schakelen Fien Callens en Maud Catry in een beklijvende halve finale uitdendende kampioene Katrien Gielen en Sarah Dovogja uit (2-1). In de andere halve finale kennen titelfavorieten Stephanie Van Bree en Karolien Verstrepen een moeizame start in de eerste set (25-23), maar eens op kruissnelheid gekomen stomen ze in set twee door naar een 2-0 overwinning en een plaats in de finale.

In die finale nemen Callens en Catry het duo aan de andere kant meteen in de tang. Met stevige opslagdruk bouwen ze snel een kloof uit (6-1) en die voorsprong geven ze niet meer uit handen (21-15). In de tweede set houden beide teams lange tijd gelijke tred, maar bij 17-15 moeten Van Bree en Verstrepen de rol lossen (21-17). 2-0 winst voor Callens en Catry die iedereen verbazen met hun eerste beachtitel. In de kleine finale leggen Gielen en Dovogja beslag op de bronzen plak na een 2-0 overwinning tegen Sobolska en Mählmann. Het is de eerste (toernooi) zege van het tweetal deze

Fien Callens en Maud Catry

Tom Van Walle en Maud Catry

heeft onze tactiek zijn vruchten afgeworpen”, lacht Catry.

Breien ze volgend seizoen een vervolg aan hun succesvolle samenwerking? “Daar hebben we het nog niet echt over gehad. We hebben allebei ook ambitie op andere vlakken, maar als we beslissen om opnieuw te beachen, zou het stom zijn om niet opnieuw een team te vormen, niet? Maar nu gaan we vooral genieten van deze geweldige weten de kampioenes.

zomer, maar ze is perfect getimed. “Ongelooflijk! Wat een verrassing. Ik had het zelfs niet eens door toen de eindstand op het bord stond”, glundert Catry. Ook Callens weet met haar geluk geen blijf en springt haar vriend Dries Koekelkoren – net voor die zelf moet aantreden in de finale bij de mannen – dolgelukkig in de armen.

“En dat terwijl we in bepaalde periodes echt niet veel hebben kunnen trainen.

Pas twee weken voor het finaleweekend begon ons niveau eindelijk te groeien”, aldus Callens. Bovendien hadden de twee dames voor dit seizoen nog nooit eerder samengespeeld op het zand. “We raakten snel afgesteld op elkaar, we voelen elkaar perfect aan. We zijn goede vriendinnen naast en op het veld.”

Volledige toolbox

Maar louter vriendschap bezorgt je uiteraard nog geen titel. “We hebben tactisch sterk gespeeld. We

maakten goed gebruik van de wind in onze service en viseerden de zwakkere receptie van Karolien. Daarnaast zorgden we voor genoeg variatie. We hebben onze volledige toolbox boven gehaald”, verklaart Callens. Terwijl ze in de halve finale vooral focusten op foutloos spelen, ging het duo er in de finale vol voor. “We moesten risico durven nemen. We stonden tegenover de topfavorieten, dus we hadden niets te verliezen. En gelukkig

prestatie”, kersverse

Acht... and counting?

Weinig verrassingen in de halve finales bij de mannen. Titelverdedigers Ward Coucke en Tom Van Walle stoten vlot door en ook de andere favorieten Dries Koekelkoren en Alosja Urnaut verzilveren de verwachte finaleplaats. Daarin starten Coucke en Van Walle sterk en ze lopen met krachtige

Ward Coucke en Tom Van Walle

aanvallen uit tot 8-13. Koekelkoren en Urnaut achtervolgen en komen terug tot 13-14, maar kunnen het tij net niet genoeg keren (18-21).

Tot in het midden van set twee geven de twee duo's elkaar geen duimbreed toe. Koekelkoren en Urnaut klimmen naar 14-12. Het signaal voor Coucke en Van Walle die orde op zaken stellen: vijf punten op rij. Beide teams komen weer op gelijke hoogte (18-18), maar dan dienen Coucke en Van Walle de doodsteek toe. Na twee schitterende rally's rijven ze verdiend hun derde titel op rij binnen. De derde plaats gaat naar de broers Lander en Louis Vandecaveye. Ze halen het in een spannende wedstrijd met 2-1 van Jo Coenen en Thibault Vermeeren.

Coucke mag al voor de achtste keer de hoogste trap betreden. Is hij van plan om een ongrijpbaar record te vestigen? "Wie weet... Al zal het in de toekomst misschien moeilijker worden. Dit is immers mijn laatste jaar als profvolleyballer. Vanaf volgend seizoen combineer ik volleybal met een full time job", vertelt hij.

Dubbel feest

Zonder druk spelen zit er al enkele jaren niet meer in, maar tot nu toe blijken Coucke en Van Walle niet te zwichten. "Iedereen zet in op ons, dus vrijuit spelen is niet mogelijk. Het enige wat ons te doen staat, is winnen. Met minder dan de eerste plaats kunnen we niet tevreden zijn", knikt Coucke. "Tegen een team als Dries en Alosja kan je je geen fouten permitteren. Heb je een mindere dag, dan straffen ze dat meteen af. Je moet echt goed zijn om te winnen", valt Van Walle zijn partner bij.

Gelukkig kunnen de heren wel terugvallen op stevig wat ervaring. Het voorbije seizoen stonden ze maar liefst zeven keer in de finale, waarin ze zes keer Koekelkoren en Urnaut troffen. "Zes finales en een halve finale tegen hen, en telkens gingen we als winnaar naar huis. Deze laatste overwinning maakt het uiteraard af. Ons plan op het veld klopt bijna elke keer. Dat maakt het fijn spelen", vertelt Coucke.

Zoals elk jaar hebben de kampioenen nog niets vastgelegd voor het

volgende beachseizoen. Dat beslissen ze de komende maanden wel. Of Van Walle van plan is om de jacht te openen op Couckes record? "Dat houdt in dat ik van partner moet veranderen", knipoogt hij. "We zien nog wel. Eerst deze titel vieren." En dat wordt dan dubbel feest. "Ik zal mijn vriendin vanavond wel een beetje in de gaten moeten houden. Ze is nogal... enthousiast", zegt hij terwijl hij lachend, maar trots in de richting van Catry wijst.

Podium

Mannen

1. Coucke/Van Walle
2. Koekelkoren/Urnaut
3. Vandecaveye/Vandecaveye

Vrouwen

1. Callens/Catry
2. Van Bree/Verstrepen
3. Gielen/Dovogja

Tekst: Inne Vanden Bremt
Foto's: Bart Vandenbroucke

Economische crisis treft Italië

De economische crisis doet zich ogenschijnlijk fel voelen in de Italiaanse volleybalwereld. Zo zien we na Cuneo ook bij landskampioen Trentino een grote leegloop. De Bulgaarse trainer Stoychev, die reeds tijdens de play-offs ontslagen werd bij landskampioen Trentino, vertrekt naar Halkbank Ankara en wordt vergezeld door de beide receptie-hoekspelers, namelijk zijn landgenoot Kazyiski en Osmany Juantorena evenals de Braziliaanse spelverdeler Raphael. De Tsjechische opposite Stokr vertrekt naar Krasnodar. Castellana Grotte stopt ermee in A1 en San Giustino fusioneert met promovendus Citta di Castello. De titelfavoriet is dit jaar naar ons gevoelen ongetwijfeld Macerata waarvan de kern praktisch ongewijzigd is. Van de basisspelers vertrekt enkel Savani maar hij wordt vervangen door de Poolse international Kurek die overkomt van Dinamo Moskou. Hetzelfde fenomeen van enorm veel transferbewegingen, evenals ploegen die ermee stoppen zien we bij de vrouwen.

Europees bekernieuws

Noliko Maaseik kreeg van de CEV voor de organisatie van zijn persgebeuren, de vernieuwende initiatieven en de interactie met de Europese volleybalbond de "CEV 2013 press award", een geldprijs ter waarde van 6500 euro.

Noliko speelt dit jaar in de Champions League in poule B samen met Belgorod, Ostrava en Olympiakos Piraeus. Knack Roeselare speelt in Poule G met Friedrichshaven, Kedzierzyn en Galatasaray. Bij de vrouwen speelt VDK Gent in poule C met Vakifbank Ankara, Sopot en Boekarest.

Resultaten World Tour Beachvolley

Den Haag Grand Slam

Zowel bij de vrouwen als bij de mannen

was de gouden medaille voor Brazilië. Bij de mannen zag de topvier er als volgt uit: 1. Pedro - Bruno (BRA), 2. Smedins - Samoilov (LAT), 3. Fijalek - Prudel (POL), 4. Huber - Seidl (AUT). Bij de vrouwen: 1. Talita - Lima (BRA), 2. Maria Clara - Carol (BRA), 3. Holtwick - Semmler (GER), 4. Vandervlist - Meppelink (NED).

Rome Grand Slam

Van de zes podiumplaatsen gingen er opnieuw drie naar Brazilië. Bij de vrouwen kregen we volgende top vier: 1. Talita - Lima (BRA), 2.

werden en er niet in slaagden de laatste zestien te bereiken. De finale was een echte thriller waarin Xue - Zhang Xi de tiebreak met 21-19 na 6 wedstrijdpunten wonnen tegen Borger - Bulthe. In de strijd voor het brons versloegen Lili - Seixas het US-duo Ross - Pavlik. Bij de mannen werden we geconfronteerd met het vrijuitzonderlijk gegeven dat vier Braziliaanse teams de halve finale konden bereiken. Brouwer - Meeuwssen, die eerder in de 1/16de finale Nummerdor - Schuil uitschakelden, wonnen echter tegen Pedro - Bruno en de Duitsers Erdman

Ross - Kessy (USA), 3. Lili - Seixas (BRA), 4. Borger - Bulthe (GER). Bij de mannen: 1. Dalhausser - Rosenthal (USA), 2. Smedins - Samoilov (LAT), 3. Pedro - Bruno (BRA), 4. Alison - Emanuel (BRA).

WK in Stare Jablonski

Voor Nederland namen bij de mannen vier duo's en bij de vrouwen vijf duo's deel aan dit WK, geen enkele deelnemer uit België. Enkele verrassende resultaten bij de vrouwen waar drie Braziliaanse topduo's - namelijk Maria Clara - Carol, Talita - Lima en Antonelli - Agatha - in een vroegtijdig stadium uitgeschakeld

- Matysik versloegen Evandro - Vitor Felipe in de kwartfinale. Onze noorderburen, die voor het eerste jaar meedraaien in het internationale circuit, bereikten achteraf niet alleen de finale maar wonnen die zelfs met 2-0 tegen Ricardo - Alvaro Filho, met als setstanden 21-18, 21-16. In de strijd voor het brons versloegen Erdman - Matysik de Brazilianen Alison - Emanuel.

Gstaad Grand Slam

De ranking in Zwitserland zag er na afloop van het toernooi als volgt uit: Bij de mannen: 1. Ricardo - Alvaro Filho, 2. Pedro - Bruno, 3. Gibb -

Volleybal worldwide

Patterson, 4. Brouwer – Meeuwssen.
Bij de vrouwen: 1. Xue - Zhang Xi, 2. Lili – Seixas, 3. Talita – Lima, 4. Ludwig – Valkenhorst.

Long Beach Grand Slam

Voor het eerst sinds 2003 was de World Tour opnieuw aanwezig in de USA. Voor Brazilië een succesvol weerzien bij de vrouwen maar ontgoochelend bij de mannen. Het eindresultaat zag er als volgt uit: Bij de vrouwen: 1. Lima – Talita, 2. Maria Clara – Carol, 3. Holtwick – Semmler, 4. Ross – Day. Bij de mannen: 1. Rosenthal – Dalhausser, 2. Herrera – Gavira, 3. Nicolai – Lupo, 4. Gibb – Patterson.

Berlijn Grand Slam

Bij de mannen gingen veel gevestigde grootheden vrij snel onderuit en kregen we een halve finale met twee vrijwel onbekende duo's. De topvier zag er uiteindelijk als volgt uit: 1. Vitor Felipe – Evandro, 2. Semenov – Krasilnikov, 3. Herrera – Gavira, 4. Tomatis – Ranghieri. Ook bij de vrouwen noteerden we enkele verrassingen. De topvier zag er hier als volgt uit: 1. Lima – Talita, 2. Holtwick – Semmler, 3. Fopma – Sweat, 4. Kolocova – Sukova.

Moskou Grand Slam

Alles behalve sunny beach toestanden in Moskou. Storm en regenvlagen teisterden de Russische Grand Slam wat af en toe verrassende resultaten tot gevolg had. We kregen volgend eindresultaat: Bij de mannen: 1. Smedins – Samoilov, 2. Emanuel – Evandro, 3. Ricardo – Alvaro Filho, 4. Petutschnig – Horst. Bij de vrouwen: 1. Maria Clara – Carol, 2. Ludwig – Walkenhorst,

3. Liliana – Baquerizo, Menegatti – Orsi

4. Na afloop van de poulewedstrijden kregen we volgende standen:

EK Beach

Dit jaar geen Grand Slam in het Oostenrijkse Klagenfurt maar wel de finale van het EK beach. Men kan duidelijk zien dat er in verschillende landen hard aan het niveau gewerkt wordt. Veel wedstrijden werden beslist in de tiebreak en regelmatig moest de favoriet het onderspit delven. Bij de vrouwen ging de titel naar de Schwaiger zusters uit Oostenrijk die Liliana - Baquerizo uit Spanje in de finale met 2-1 versloegen (21-15, 20-22, 15-12). In de Duitse strijd voor het brons versloegen Ludwig- Valkenhorst hun landgenoten Holtwick - Semmler. Bij de mannen wonnen de Spanjaarden Herrera - Gavira de finale tegen de Letten Smedins - Samoilov met 2-0 (21-19, 21-17). In de strijd voor het brons versloegen de Polen Fijalek - Prudel de Italianen Nicolai - Lupo.

Rusland wint World League

Achttien landen namen deel aan deze prestigieuze competitie. De twaalf hoogst gerangschikte landen werden volgens een serpentine systeem onderverdeeld in twee poules. In poule C kwamen dan de volgende vier landen aangevuld met Portugal en Japan. De nummers 1 en 2 van poule A en B, de nummer 1 van poule C evenals gastland Argentinië namen deel aan de finale.

Poule A

1.BRA 25pt
2.BUL 19pt
3.FRA 15pt
4.POL 14pt
5.USA 12pt
6.ARG 5pt

Poule B

1. ITA 9pt
2.RUS 19pt
3 GER 17pt
4. SRB 16pt
5. IRI 15pt
6.CUB 4pt

Poule C

1.CAN 23pt
2.NED 22pt
3.KOR 13pt
4.FIN 12pt
5.POR 11pt
6.JPN 9pt

De zes deelnemers aan de finale in Mar Del Plata werden onderverdeeld in twee poules van drie. Spannend was het vooral in poule E waarbij de laatste wedstrijd beslissend was nadat Rusland met 3-2 gewonnen had tegen Brazilië en met dezelfde cijfers verloren had tegen Canada. Hier stelden de Carioca's via een duidelijke 3-0 zege hun halve finaleplaats veilig. We kregen uiteindelijk volgende eindstand:

Poule D

1.ITA 6pt
2.BUL 3pt
3.ARG 0pt

Poule E

1.BRA 4pt
2.RUS 3pt
3.CAN 2pt

1/2 finale

ITA - RUS 1 - 3 12-25, 23-25, 26-24, 20-25
BRA - BUL 3 - 1 25-12, 25-17, 23-25, 25-16

In de strijd voor het goud versloeg Rusland vrij vlot Brazilië met 3-0 (25-23, 25-19, 25-19). Het brons ging naar Italië dat Bulgarije met 3-2 versloeg. De revelatie in deze wedstrijd was de 22-jarige Italiaan Luca

Rusland wint World League

Vettori, spelend bij Piacenza, die 29 punten scoorde. Hij verving de gekwetste kapitein Cristian Savani. De Rus Nikolay Pavlov werd uitgeroepen tot MVP en kreeg hiervoor een geldprijs van 30 000 US dollar. Beste aanvaller was Yvan Zaytsev (ITA), beste blokker Musersky (RUS), beste opposit Sokolov (BUL), beste spelverdeler Bruno Rezende (BRA), beste libero Mario (BRA). Deze spelers kregen een geldprijs van 10 000 US dollar.

PAN AM Cup 2013

Zeven landen, namelijk Brazilië, Argentinië, USA, Dominicaanse republiek, Mexico, Puerto Rico en Trinidad & Tobago namen aan deze competitie deel die doorging van 17 tot 25 augustus in Mexico. Het land dat het hoogste eindigde in de eindrangschikking en nog niet gekwalificeerd was voor de WL 2014 verwierf normalerwijze het recht om te spelen tegen België in de kwalificatie PO voor de WL 2014. In de halve finale versloeg Mexico Argentinië met 3-1 (25-21, 27-25, 12-25, 25-12) waardoor Mexico normaal gezien tegen België moest spelen in de kwalificaties voor de WL want Puerto Rico verloor de andere halve finale met 3-0 tegen Brazilië (25-13, 25-19, 29-27). De FIVB besliste er voorlopig anders over. In de finale versloeg Brazilië Mexico met 3-0. Het brons ging naar Argentinië dat Puerto Rico met 3-2 versloeg.

World Grand Prix voor Brazilië

Het aantal deelnemende landen werd dit jaar uitgebreid tot 20. Volgend jaar heeft

België, door het behalen van zilver in de European League zich al verzekerd van een plaats in deze prestigieuze competitie die de voorbije drie jaar telkens gewonnen werd door de USA. Gedurende de eerste drie weekends van augustus werden telkens vijf toernooien gespeeld met vier landen. Elk land speelde dus 9 wedstrijden en na afloop werd een rangschikking opgesteld. De eerste vijf namen samen met organisator Japan deel aan de finale die in Sapporo doorging van 28 augustus tot en met 1 september. De top-10 in de eindrangschikking na 9 wedstrijden zag er als volgt uit 1..CHN 25pt, 2.BRA 23pt, 3.SRB 23pt, 4. USA 22pt, 5.ITA 21pt, 6.JPN 19pt, 7.RUS 19pt, 8. TUR 19pt, 9. BUL 19pt, 10. DOM 17pt. De nummers 1 tot en met 6 speelden dus in Sapporo via een Round Robin voor de titel. Brazilië was outstanding in de finale. De eerste Grand Prix als coach van de USA was dus geen succes voor Karch Kiraly. De eindrangschikking : 1. BRA 15pt, 2. CHN 10pt, 3. SRB 8pt, 4.JPN 5pt, 5. ITA 4pt, 6. USA 3pt.

WK's jeugd

U21 jongens in Turkije

Twintig ploegen, die onderverdeeld werden in vier poules van vijf, namen hieraan deel einde augustus. De nrs. 1 tot en met 4 stootten door naar de achtste finale. Poule A werd gewonnen door Turkije voor Indië en China, poule B door Iran voor Argentinië en Japan, poule C door Servië voor de USA en Canada, poule D door Rusland voor Frankrijk, Brazilië en Italië

Uitslagen 1/8 finales:

IRA - EGY 3-0, USA - BRA 1-3, ARG - CHN 3-1, SRB - ITA 2-3, IND - JPN 3-0, RUS - TUN 3-0, TUR - MEX 3-0, FRA - CAN 3-2

Uitslagen 1/4 finales :

RUS - IND 3-0, IRA - BRA 0-3, ARG - ITA 2-3 TUR - FRA 0-3

Vier ploegen uit poule D gingen dus door naar de halve finales

Uitslagen halve finales :

BRA - ITA 3-1, RUS - FRA 3-1
PI 3/4 : ITA - FRA : 3-1 25-21, 25-16, 20-25, 28-26
PI 1/2 : BRA - RUS : 0-3 16-25, 16-25, 20-25

U19 jongens in Argentinië

1. RUS 2. BRA 3. ITA 4. BUL
5. CAN 6. ARG 7. GER 8. SRB

U20 meisjes in Tsjechië

1. CHN 2. JPN 3. BRA 4. ITA
5. TUR 6. RUS 7. SRB 8. DOM

U18 meisjes in Thailand

1. CHN 2. USA 3. BRA 4. PERU
5. JPN 6. SRB 7. POL 8. DOM

Medailles voor Belgische jeugd ploegen in Achtlandentoernooien

Onder het goedkeurend ook van bondscoach Dominique Baeyens maakte Fien Callens een uitstekend internationaal debuut als coach van de meisjesploeg °1996 en jonger. Op het voortreffelijk georganiseerde Achtlandentoernooi in het Blosoecentrum in Herentals moest haar ploeg alleen de gestalterijke Duitse meisjes voor zich dulden. Finale: Duitsland – België 3-1; 3de plaats: Italië – Nederland 3-1; 5de plaats: Zwitserland – Spanje 3-0; 7de plaats Zweden – Frankrijk 3-0.

Een heel wat minder goede organisatie in het Achtlandentoernooi bij de jongens in Italië, dat meteen het afscheid betekende als VVB-coach voor Steven Vanmedegaal. Hij kwam nog wel met brons naar huis, nadat in de halve finale met 3-0 verloren werd van Spanje, maar in de strijd om de derde plaats wonnen de Belgische jongens met 3-0 van Duitsland.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: CEV / FIVB

Wout, Brecht en Hendrik

* 27 juni 2013: **Wout Wijsmans**, één van de beste spelers in de Belgische volleybalgeschiedenis, verlaat na 14 jaar de Italiaanse competitie. De 36-jarige receptiehoekspeler trekt voor een jaar naar China bij de landskampioen Peking BAIC Motors Club. Wout aan het woord: "Het wordt een uitdaging. Ik heb een contract getekend voor één seizoen. Daarna wil ik nog een jaartje volleyballen. Hoe ik dat zal invullen, is stof voor later."

* Wijsmans steekt niet onder stoelen of banken dat de **economische crisis** hem beïnvloed heeft. "Het is nog nooit zo erg geweest in Italië. Ik ken het budget van Peking niet en ik weet niet hoeveel de Chinese spelers verdienen, maar voor de buitenlanders

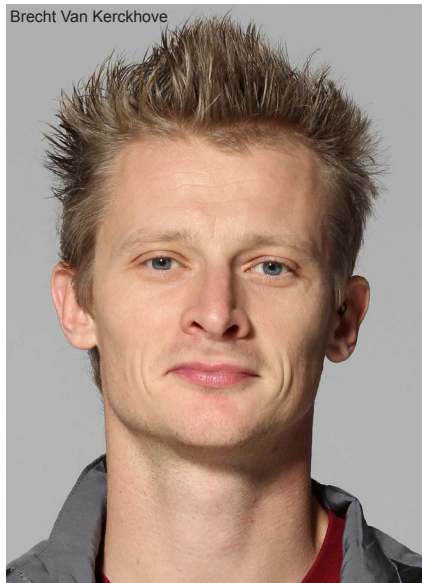
is het financieel wel interessant."

* Wout Wijsmans speelt al bijna 20 jaar aan de top, de voorbije 14 jaar in Italië. "Ik kon nog bij **Cuneo** blijven, die mensen zijn vrienden voor het leven, maar ik voelde de motivatie wegsijpelen. We hebben met Cuneo een moeilijk seizoen achter de rug, trainer Piazza die de ervaren middenman Mastrangelo uit de ploeg zet, negatieve reacties van supporters... Het werd me allemaal te veel!"

* 01 juli 2013: Brecht Van Kerckhove zal volleybalclub **Maaseik** volgend seizoen niet meer coachen. Van Kerckhove krijgt geen contractverlenging bij de vicekampioen. Maaseik: "We danken Brecht voor het geleverde werk van de afgelopen jaren en wensen hem veel succes in zijn verdere carrière. De sportieve cel van de club bereidt zich voor op een opvolger."

* De reactie van **Van Kerckhove** op zijn ontslag: "Ik begrijp er niks van. Waarom hebben ze dat niet vroeger verteld? Tot zondag was ik betrokken bij de voorbereiding op het nieuwe seizoen. Vorige maand lag mijn nieuwe overeenkomst voor één jaar, met optie voor nog één jaar, klaar. Omdat ik nog een kleine aanpassing vroeg, werd de ondertekening uitgesteld. Ik heb vijf jaar goed

Brecht Van Kerckhove

samengewerkt met Maaseik en ze vonden mijn werk altijd goed."

* Waarom dan dit? Voorzitter **Mathi Raedschelders**: "Technisch was hij erg sterk, maar het ontbrak hem aan de nodige drive en enthousiasme om de groep te leiden. Om te voorkomen dat wij in het midden van het seizoen zouden moeten ingrijpen, hebben wij het nu gedaan."

Speler van het Jaar **Hendrik Tuerlinckx** hoopt uiteraard deel uit te maken van het nationaal team van Dominique Baeyens, maar hij beseft dat de concurrentie groot is. "Al drie jaar is het een strijd tussen Gert Van Walle, Bram Van den Dries en mezelf om erbij te horen. Elk van ons viel er al eens naast. Natuurlijk is het mijn ambitie om een basisplaats te verwerven. Ons plaatsen voor het EK in september was een must. Niet-kwalificatie zou een schandaal geweest zijn met deze groep. Ik denk immers dat deze nationale ploeg over de beste lichting ooit beschikt."

Tekst: Dany De Vriese
Foto: CEV

Volley Opwijk

Volley Opwijk behaalde dit jaar het gouden label Jeugdsportfonds 2012. Voor deze sympathieke Brabantse club was het een goede gelegenheid om hun clubwerking in de kijker te plaatsen. Secretaris Patrick Van der Straeten dook enthousiast in de archieven van de vereniging.

Situering van de vereniging

'Daar waar wij vroeger vooral in de breedte aanwezig waren met vooral aandacht voor zinvolle vrijetijdsbesteding, evolueren we de laatste jaren meer in de hoogte en beogen we eerder het aanbieden van kwaliteit.' Dat reflecteert zich in het feit dat we in bijna alle meisjes categorieën zowel in 1e als in 2e prov. een en soms meerdere ploegen hebben. Ook bij de jongens hebben we bijna in alle categorieën een ploeg. Die

koerswijziging heeft de werking op een ander en hoger niveau gebracht met als resultaat het behalen van het gouden label na 3 opeenvolgende jaren het zilveren label.

Zijn jullie meer meisjes of jongens gericht, of gewoon gemengd?

'In principe zijn wij gewoon een gemengde vereniging. Maar ook wij weerspiegelen de algemene trend van de volleybalfederatie: meer meisjes als lid dan jongens. Natuurlijk de 2 voetbalclubs

in de gemeente, beiden met een zeer goede en uitgebreide jeugdwerking versterken deze situatie. Tot op heden hebben we ook enkel damesploegen in de

'Naast de volleybalsport willen wij als club ook een gezellige leefomgeving bieden waar onze jeugd graag vertoeft.'

seniorencompetitie. Maar vanaf dit seizoen starten we opnieuw met een herenploeg, gevormd door de oudste jongens die doorschuiven, aangevuld met spelers uit onze recreatieploeg. We hopen dat na verloop van tijd die seniorenploeg ook een aantrekkingspool vormt voor de jeugd.'

Plaats in de regio? Is er een onderlinge samenwerking?

'Onder ons initiatief en uitnodiging, organiseert de club sinds 2 seizoenen 'streekcircuittornooien. Onze geografische situering is daarbij uitermate geschikt om deze toernooien te organiseren over de provinciegrenzen heen. Zo komen de deelnemende clubs in contact met clubs uit Vlaams-Brabant,

'Volleybal is de tofste sport ter wereld, daarom doe ik het zeer graag!'

'Het leukste bij ons is dat iedereen mag spelen of je nu de beste bent of niet.'

'Radic van Asse-Lennik is mijn superfavoriet.'

'Ik droom om later zelf topvolleyballer te zijn.'

David, 11 jaar

Oost-Vlaanderen en Antwerpen.'

Hoe zien jullie de opleidingsstructuur binnen de vereniging?

'Onze ambitie is vooral lokaal in de breedte werken om stilletjes te groeien in de hoogte. Dit komt er op neer dat voor iedereen die bij ons wil aansluiten wij zullen trachten dat lid op een zo gepast mogelijk niveau te laten volleyballen. 'Wij hebben een jeugdcoördinator in dienst. Hij werkt met een technische lijn en is eindverantwoordelijke voor de toepassing ervan in de jeugdtypeopleiding. Verder bieden wij de garantie dat iedereen minimaal 3 uur training heeft verdeeld over 2 momenten. Elk lid krijgt de kans om wedstrijden te spelen op haar niveau. De getalenteerde en ambitieuze kunnen wekelijks een extra training volgen.'

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

'In Opwijk zijn er verenigingen legio, zowel sportief, cultureel als sociaal. Bij de jeugd is er serieuze concurrentie voornamelijk van voetbal en basketbal. Ook bij de meisjes is er veel sportaanbod : voetbal, basketbal, dansen, badminton, judo, ... De meeste jeugdleden hebben naast volley nog andere hobby's , een andere sport, de jeugdbeweging of iets cultureel, zoals muziekschool, jeugdharmonee. Inderdaad speelt dat een grote rol

in organisatie en aanwezigheid. Wat de wedstrijden betreft, trachten we daar in de mate van het mogelijke rekening mee te houden door de thuiswedstrijden op een ander tijdstip in te plannen.'

Hoe is de club ontstaan, en wat was de motivatie?

'Voor het begin van volleybal in Opwijk moeten we teruggaan naar het plaatselijke jeugdhuis Nijdrop, we schrijven 1974. Een ploeg volleyballiefhebbers startte in het kampioenschap der jeugthuizen. Onder impuls van Stef Van den Broeck en met steun van Alfons Heyvaert ontstond uit deze ploeg een mannenteam dat in 1980 aantrad in de officiële competitie

'Ik speel graag volleybal omdat het een ploegsport is. Samen sporten is echt leuk!'

'Ik speel graag in Opwijk omdat mijn vriendinnen daar ook spelen.'

'Het spelen van de demotoernooien doe ik het liefste.'

'Nathan Wounembaina is mijn superfavoriet!'

'Mijn grote droom is zo lang mogelijk volleybal spelen.'

Charlotte, 10 jaar

van de toenmalige Vlaamse Interprovinciale Volleybalbond. Volley Opwijk was geboren.

In 1983 volgde een eerste damesteam dit voorbeeld en nog eens drie jaar later breidt Volley Opwijk uit met een tweede damesploeg. Een paar jaar later hield de herenploeg het voor bekeken. Volleybal in Opwijk bleef groeien. Omdat de vraag naar jeugdvolleybal bleef stijgen, richtte men begin jaren negentig aparte ploegen voor jongens en meisjes op. Intussen is Volley Opwijk na meer dan dertig jaar één van de belangrijkste Opwijkse sportclubs. Onze club telt op dit moment 20 ploegen en bijna 200 actieve leden, die niet alleen in de officiële VVB-competities uitkomen maar

ook in recreatieve competities als De Vriendschap en VLM.'

En wat is dé droom van Volley Opwijk?

Wij dromen er natuurlijk wel van om ooit in hogere reeksen te geraken, maar dit is geen prioriteit in de doelstellingen. Wij halen er als club heel veel voldoening uit als jeugdproducten uitzwerven en op hoger niveau terecht komen. In

'Dé droom van één van onze leden waarmaken, is de grootste droom van de vereniging!'

het verleden hebben we zo onder meer al Tinne Verbeyst en Evelien Vereeken gehad die hun eerste volley-ervaring opdeden in Opwijk. En Karen Van Herpe vertrekt nu om haar loopbaan verder te zetten bij VC Oudegem. Hopelijk zien we haar binnen een paar jaar op het hoogste niveau floreren. Dan zal Volley Opwijk weer dé droom van een van haar waargemaakt hebben.'

Op zaterdag 7 september houdt Volley Opwijk haar startdag. Vanaf 9 uur zijn er demonstraties en kennismakingsmogelijkheden voor jong en oud(er). Om 20u30 gratis toegang voor de oefenwedstrijd Asse Lennik - Amigos Zoersel.

**Verzameld door Luc De Leenheer
Foto's: Volley Opwijk**

'Dankzij mijn zus speel ik volleybal.' Het tofste in onze club is wedstrijden spelen en helpen op het eefestijn.'

Lut, de voorzitter, trainster en manusje van alles is de leukste van de club!'

'Gert-Jan Claes is echt mijn superfavoriet.'

'Mijn grote droom is ooit in een topploeg volleybal te spelen.'

Laura, 13 jaar

In Memoriam

RIK LUYTEN
10.02.1961 – 30.07.2013

als trainer van de vele nationale ploegen die hij begeleidde. Ruim de helft van de huidige nationale mannenploeg heeft hij mee helpen kneden tot de talenten die ze nu zijn.

*Gedreven door passie
zonnig, zachtaardig,
onvervangbaar
Een geboren optimist
Rik, je warme glimlach blijft...*

Jan De Brandt: "Ik herinner me Rik als een fijne, warme, humoristische en zeer intelligente man. Het was een plezier om met hem te praten en naar zijn sappige verhalen te luisteren. Hij kon echt goed vertellen en zijn moppen waren zo goed... Een vierdaagse stage in Montreux was echt de max. Bedankt Rik, voor al deze mooie momenten."

Ilse Lambrechts: "Nog steeds kan ik dit niet begrijpen. Jij bent niet meer. Een man die de volleybalwereld zoveel bijbracht. Een man die ooit tegen me zei: "Verliezen is erg maar leer uit je fouten dan zal je voortaan veel winnen." Telkens had je een wijze raad, telkens een lieve glimlach, telkens weer Wij gaan je super hard missen, ik ben blij dat ik je heb mogen kennen. Rust zacht, lieve Rik."

Swa Depelchin: "In de harde wereld

van de topsport 'een mens' zijn en blijven is niet iedereen gegeven. Wel aan Rik! Rik, je was ongelooflijk gedreven en met een enorm plichtsbewustzijn wilde je met een warm hart iedereen ten dienste zijn. Zowel op clinics als in persoonlijke gesprekken kon je de trainers, ouders en jongeren een goed gevoel meegeven. Door jouw enthousiasme gaf je meteen aan allen een diepgaande volleybalmotivatie door. Je niet meer in ons midden hebben laat een geweldige leegte achter."

Jean-Paul De Buysscher (VVB-voorzitter): "Binnen ons volleybalwereldje was je beslist de bekendste trainer, die overal grote erkenning afdwong door jouw stielkennis en inzicht. Steeds was je een graag geziene gast op de vele clinics die je doorheen het ganse Vlaamse land gegeven hebt, een trainer die respect afdwong met steeds een goede zin voor humor. Iemand die ook kon luisteren naar het verhaal van anderen. Voor ons blijf je bestaan niet alleen in jouw geschriften maar vooral in ons hart." www.rikluyten.be

Tekst: Dany De Vriese

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
42ste jaargang, nummer 1, september 2013

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostin, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

THE BELGIUM SUPERCUP

volleybal 05/10/2013

17u00

VDK Gent Dames
VC Oudegem

20u30

Knack Roeselare
Noliko Maaseik

Waar: Sporthal Arena, Arenaplein 1, 2100 Deurne

Tickets: www.topvolleybelgium.be en www.topvolleyantwerpen.be

Canon

SHOW ROOM 86
the online GAB fashion store

HET LAATSTE NIEUWS

Gerflor
theflooringgroup

CHOCOVIT

